

פרוטוקול מס' 31
מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
מיום ו', א' בתמוז תשל"ד 21.6.74 שעה 9.00

נכחו:

חברי הועדה:
י. תמיר - יו"ר
נ. אליעזר
י. בארי
ס. הנהן
א. הרליץ
א. ורדיגר
ב. מואב
ב.צ. קשת
י. שמיר

מוזמנים:
נ. הולנדר - מנהל המחלקה לקרן ילדינו,
משרד הדתות

ד. כוכב-לב - סגן מנהל המחלקה לקרן ילדינו
א. פרנקל - עוזר שר הדתות
י. היבנר - סגן המנהל הכללי למירשם,
משרד הפנים

מזכיר הועדה: י. ברזני

רשמה: א. גוטמן

סדר היום: (1) המסיון ופעולותיו לירידה מהארץ בקרב אזרחים
וחילי צה"ל (הצעה לסדר-היום של חה"כ ורדיגר)

1) המסיון ופעולותיו לירידה מהארץ בקרב אזרחים וחילי צה"ל

היו"ר י. תמיר :

אני פותח את הישיבה.
יש הצעה לסדר היום של ח"כ ורדיגר

מיום 3.3.74. נשמע את מר ורדיגר.

א. ורדיגר :

אדוני היו"ר, חברי-כנסת, אזרחים, הנושא מאד כאוב. אין זו הפעם הראשונה, שנושא זה בענין המסיון מגיע לשלחן הכנסת ולשלחן הועדה. בימים האחרונים היתה הצעה נוספת לסדר היום, הקשורה למסיון ופעולותיו בישראל. בכנסת הששית היתי חבר בוועדת-משנה של ועדת הפנים, בראשותו של ח"כ זר. ועדה זאת פעלה במשך מספר שנים. הועדה הזמינה גורמים שונים, יהודיים ולא יהודיים, נציגי כתות שונות, כנסיות שונות ומסיונים.

משום מה, בסוף שנת 68 הועדה הפסיקה פעולותיה. נודע לנו, שזה בא בלחץ משרד החוץ, אשר הסביר ליו"ר הועדה ויו"ר הכנסת, שעקב היחסים הצוינים ביננו לבין צרפת, קשה לנו להכנס לסוגיה הזאת, כדי חס וחלילה לא לערער את היחסים ביננו לבין צרפת וארצות קתוליות אחרות.

יש עשרות סתות מסיונריות, והכתות הקטנות הן אשר עושות את המלאכה המגונה הזאת בתוככי העם שלנו, היושב כאן בישראל. המסיונים האלה אינם קשורים עם מדינות קתוליות, אוונגליות או פרוטסטנטיות. הם עושים את העבודה בעצמם ושואבים את הכספים מקרנות שונות, ואף מפוקפקות. יש לי חומר המוכיח, שמסיון "בית-אל" היושב בירושלים שואב את תקציבו מקדאפי, מא"ל הנפש במדינות ערב, אשר מטרותן ומגמתן להכות בישראל גם בדרך זאת.

יש לי כאן דוקומנט, אשר נשלח ע"י כת מסיונרית בדצמבר 73 ואשר נאמר בו: "את היהודים נביא לכך שהם יתנצרו באמצעות הערבים". כמו כן נאמר שם: "אין ספק, שהדבר קרוב, מאחר והערבים קרובים לנצחון והם יביסו את ישראל בסבוב הבא". הדוח הזה נשלח מישראל אחרי מלחמת יום הכפורים בדצמבר 73.

לפני כשלושה חדשים פירסם העתונאי דונביץ - והוא איננו רואה את הדברים מאספקט דתי - הוא פירסם מאמר, ואצטט קטע ממנו. המאמר נקרא "ירידה, תסכול, מסיון". הוא מתאר פגישה נרגשת עם חיל שחזר ממלחמת יום הכפורים, אחרי מספר חדשים שהיה בגולן, ובשובו גילה שהמסיון הצליח לשכנע את אשתו להתנצר. הוא כותב: "תמיד התנגדתי להתערבות בפעילות של המסיונים, אבל כאשר הם מטיפים לצעירים ישראלים שלא לשרת בצה"ל, על רקע האידאולוגיה שלהם - משתנה התמונה מהקצה אל הקצה, כי אין מדובר בחפש הפצת הדעות. כאשר נצרף לכך את האפשרות שתהיה ירידה מוגברת מהארץ... טוב יעשו השלטונות אם יפקחו עין נוספת על המסיונים המעוררים לירידה...".

קראנו לפני ימים מספר על מקרה שנהג ירושלמי החליט להתנצר עקב פיתויים והטבות, וכן ירידה מהארץ. אני יודע, שגורמים שונים, רבנים ונציגי הממשלה, באו לביתו של הנהג, דברו על לבו ולב אשתו. אשתו הסכימה לחזור מההחלטה, אך הוא לא הסכים. הפעולה להחזירו לא הצליחה, לא נשאה פרי, הוא כבר התנצר וירד מהארץ יחד עם אשתו ושלושה ילדיו.

בדרך כלל, המסיונרים, ביניהם רבים מומרים, פועלים בקרב משפחות פרובלמטיות מבחינה חברתית וכלכלית. הם באים לבתי מגויסים, כאשר הבן או הכעל מגויסים. הם באים לאוניברסיטאות ולמחנות צהל.

בזמנו, הגשתי שאילתא לשר הבטחון, כאשר חילים רבים בצפון ובדרום קבלו חומר מסיונרי שנשלח ליחידות שלהם, לפי מספר דאר צבאי ותעודת הזנות. המקרה הזה אומר דרשני, כי השאלה היא מאין הם מקבלים את הכתובות המדויקות של החילים. עדיין לא קבלתי תשובה משר הבטחון. השאילתה הוגשה לפני כחודש. בתקופה שלפני המלחמה ואחרי המלחמה, הם העבירו חומר מסיונרי בעברית, תנך עם ברית ושי לחיל.

אמה ברגר, הפעילה ברכישת קרקעות במקומות שונים בישראל, בזכרון-יעקב, פרדס-חנה, שירה, חיפה, סביבת ירשלים, רכישות הנאמדות במליונים, קבלה רשות משלטונות צהל, אחרי מלחמת יום הכפורים, לנסוע לבסיסים בצפון, ברמת הגולן, והביאה לחילים מתנות וחבילות בצרף חומר קריאה מעבין על הדת הנצרית.

אני מאד מתקשה להבין איך זה קרה ומי נתן כאן את ההתר האומלל הזה.

בדברי בכנסת, בנושא זה, מניתי כתבות ושמות, בעיקר בירושלים, של פעילים אשר בבתיהם מתכנסים פעילי המסיון ונוער יהודי ביניהם. פבישות אלה מעוררות מבחינה חברתית ונעשים שם מיני פולחן שונים, שיחות וכו'.

קבלתי דיווחים, שבריוכוזי עולים מסתובבים מסיונרים, רובם יהודים מומרים. מטרתם לפעול למען ירידה מהארץ, במיוחד בקרב יהודי ברית-המועצות, אשר התודעה היהודית אצלם, לצערנו, חלשה.

המסיונרים הקימו שתי נקודות התישבות, אחת עיר אבות בערבה ו"נס הרים" בגליל. זה נעשה בעזרת הסוכנות היהודית וקק"ל.

לקמפוס בהר-תצופים מגיעים מסיונרים בקבוצות.

יש מקרים כידוע לזן, לפי חוק השבות אינם יכולים לקבל זכות עולה, כמו למשל קבוצה ברח' הס, ושם יש צעירה יהודיה שהתנצרה בגיל צעיר, נישאה לקתולי, התגרשה והתחתנה עם פרוטסטנטי. לצעירה זאת יש תעודת-עולה וזכויות עולה והיא קבלה 80,000 ל"י מהסוכנות היהודית.

א. גולדברג, נציג המסיון קיבל אזרחות ישראלית ובתעודות נרשם שהוא יהודי. הוא קיבל דירה בבת-ים ופתח שם בפעילות מסיונרית, התכנסויות של מסיונרים, וכל זה נערך בביתו.

אינני חושב, שאנחנו כאן צריכים להוסיף הרבה. אנחנו יודעים על הפעולה הזאת ויודעים עד כמה זה מזיק ומסוכן. כל העבודה הזאת נעשית באמצעים של פיתוי ושחז. אין ספק שהכונה היא לערער את בטחון המדינה.

ידוע למסורת ישראל בלשכה לתפקידים מיוחדים על הפעילות המסיונרית. אנשי משרד הדתות, אנשי משרד הפנים, אנשי משרד הקליטה, הסוכנות היהודית וכן משרד המשפטים, כלם יודעים על הפעילות הזאת.

לצערי הרב, כל ההצעות לסדר היום, אשר הועלו בכנסת - וח"כ ב.צ. קשת העלה את הנושא של אמה ברגר - לצערי הרב מביאים את הדברים האלה לוועדה, מסיקים מסקנות ואיננו זזים ולא עושים דבר.

לכן, אני פונה ליו"ר הוועדה, לח"כ תמיר, ומבקש נוסף לדיון, למסקנות ולעדויות, היתי מציל שנחזש את ועדת-המשנה המצומצמת, אשר תוכל לעקוב, לפעול ולראות מה הדרכים והאפשרויות לריסון התופעה הזאת.

כמובן, לפי דעתי ודעת חברי-כנסת שונים, הדרך היחידה היא דרך החקיקה. הגיע הזמן לחשוב על חקיקה זהירה אשר תמנע פעילות מסיונרית כפי שהיא קימת היום בקרב בני ישראל.

היו"ר י. תמיר:

לא נגיע היום לסיכומים.
ח"כ ורדיגר מציע להקים ועדת-משנה.

היתה כזאת בשנת 68/69 בראשות ח"כ זר.

זכות הצעה לחקיקה שמורה לחברי-
כנסת וכל אחד מחברי-הכנסת יכול להגיש הצעת חוק.

מנציגי המשרדים נשמע נתונים
ופרטים נוספים. הנושא כאוב מאד ורגיש מאד. זה נושא עדין מאד
וחשוב מאד. אני מבקש שנהיה זהירים לגבי הנושא, עם כל החומרה
די בזה כדי להעמידנו בפני המצב.

י. היבנר:

אני חוששת שקצת אאכזב, כי לא
אוכל להביא נתונים רבים. עובדות -
לא. יש סבות לכך שאין לי נתונים בדוקים; א. הדבר הזה אינו ניתן
למידה. לא נוכל לדעת כמה אנשים פעלו וכמה לא. המשרד שלנו והאגף
לעליה ומירשם מעורה בענין רק אם מדובר בהתר כניסה ושהיה בארץ,
ולא לגבי אלה הנמצאים כבר שנים אחדות ופועלים בקרב האוכלוסיה כאן.

גם לגבי אלה הנכנסים למדינה,
הבעיה די טובה; א. אנשים יכולים להכנס למדינה הזאת, לפי חוק
הכניסה או לפי חוק השבות. המצב הרבה יותר קשה, אם אנשים כאלה
נכנסים לפי חוק השבות. לפי חוק השבות יכולים להכנס: א. אלה שהם
בעצמם יהודים. לפי חומר בלתי רשמי שבידינו, אנשים נכנסים כיהודים
כשהם עדיין רשמית שיכים לדת היהודית, ואז בכלל כל האפשרויות
של המשרד סגורות. אדם המצהיר שהוא יהודי ואין סבה לפקפק בהצהרתו -
הוא יושב כאן כמו כלנו. ב. סוג שני הנכנס לפי חוק השבות, הוא
של צאצאים של יהודים, שהם בעצמם אינם יהודים וגם אינם נרשמים
כיהודים. אלה צאצאים של משפחות מעורבות. זה עד בכדיים או בג"צ-זוג
של יהודים. גם כאן, היכולת של המשרד סגורה.

אדם, שאיננו בעל עבר פלילי ואיננו
מסכן את שלום הציבור, זכאי לעלות אחצה למשרד אין אפשרות לסרב
לעלייתו.

המצב קצת יותר קל לגבי אנשים
הנכנסים למדינה לפי חוק הכניסה. לפי חוק הכניסה, יכל אדם להכנס
פתיר או כתושב ארצי, או כתושב קבע, אם חוק השבות אינו חל עליו.
בשטח זה יכולת השר הרבה יותר גדולה. העקרון הוא, שבענין סוג
כניסה ושהיה בארץ, לגבי חוק הכניסה, יש לשר הפנים שיקול-דעת
מחלט. זה על פי פסק-דין של בג"צ לאחרונה.

אולם, גם כאן המצב לא כל כך
העדר חוק המאפשר לשר הפנים לבוא ולאמר שהאיש הזה פועל
לאינטרס של המדינה - וזו אינפורמציה שאנחנו מקבלים לרוב
היות או מעתונאים, או אינפורמציה אנונימית - אני בספק
אם כל שהוא ירצה על פי חומר כזה להגיד לאיש: אל תכנס.

בניח שיש לנו חומר קביל -
מקבלים גם חומר שהוא לא תמיד גלוי - אפילו אם היינו מקבלים חומר
מעיד שהוא פר-אקסלנס מסיוברי, גם אז עלול מישהו לעורר את השאלה
למה הפעילות של אותו האיש, האם הוא רק מדבר בויכוח חפשי
עם דעתו שישו היה אישיות לפחות כמו להבדיל משה, או שהוא משתמש
באמצעים פסולים להעביר אנשים על דתם ולהוריד אותם מהארץ.

אלה דברים, שמאד קשה להשתמש בהם
ולעבוד לפיהם. אלה הקשיים שאנו נתקלים בהם. גם מידע על פעילות
מסיוברית, המגיע למשרד, הוא די זעום וחלש. במשך השנה האחרונה,
בלנו שמות של לא יותר מעשרה איש, שיש לגביהם ריבונים ואינפורמציה
מבוססת שהם חשודים בפעילות מסיוברית.

זה מה שהגיע למשרד העוסק בהתר כניסה ורשימות. אינני מדברת על אנשים היושבים בארץ ואינם בטיפולנו.

לא עשינו מאומה, בגלל הסבות שמניתי זה עתה. לא היה בחומר הזה - כפי שבררנו עם היועץ המשפטי וגורמים אחרים - לא יכלנו להגיד שהחומר הוא כזה שיש בו אפשרות לפסול את ישיבת האיש בארץ או לגרום ליציאתו מהארץ.

לגבי הגב' אמה ברגר, בדקנו את תנעותיה. היא יושבת עדיין כמבקר-תירת. היא יוצאת ונכנסת 3-4 פעמים בשנה. לפי חוק הכניסה, גם מבקר הנכנס מחדש לארץ, זכאי לאשרה מחדש.

היא פנתה ובקשה רשיון ישיבת-קבע. ענינו לה שאין כלל להעלות על הדעת לדון בבקשה.

אני לא ראיתי נתונים מדהימים שיש עליה במספר האנשים המצהירים על ירידתם מהארץ. אבל, כמובן, אין בזה שום אינדיקציה. אין זה אומר שאם אין נתונים - המציאות היא זאת. פשוט אין נתונים, כי אדם אינו חייב להכריז קבל עם ועדה שהוא מתכוון לרדת. הוא פשוט מקבל דרכון ויוצא. רק כעבור שנים מתברר אם האנשים חוזרים או לא.

ג. הולנדר:
הנסיון שלנו בעניני מסיון נרכש מזה עשרים שנה. אנחנו מספלים בנושא זה בשני אפנים: א. עזרה למשפחות. ב. פעולות מנע. אנו מקיימים מועדונים על פני הארץ לחינוך משלים וזהות יהודית. אנחנו חושבים, בכך, לעזור לילדים שלא יהיו נחשלים. בענין חילים או מגויסים היורדים מהארץ, יש לנו מעט נסיון. המרכז שלנו בחיפה, הודיע שיש במועדון שלנו שמונה זוגות חילים אשר המסיון רוצה לעזור להם לרדת מהארץ. כיון שליד המועדון של קרן ילדינו יש ועדה ציבורית אשר בה חברים תושבי העיר, מגיע אלינו המידע על פעולות מסיוניות הידועות לחברי הועדה.

נודע לנו, שיש בערך מאה משפחות הן מועדות המזרח, שברצונן לרדת. רובן רוצות לרדת לצרפת. קבלנו מארה"ב חוברת בנושא זה. אנחנו מספלים בכל מה שאנחנו יכולים.

ג. מואב: מה זה קרן ילדינו?

ד. כוכב-לב:
המחלקה לתפקידים מיוחדים במשרד הדתות, קדמה לקרן ילדינו. קרן ילדינו הוקמה בשנת 53 כאשר גל המסיון גאה בקרב הנוער והעולים החתומים. אז קמה צעקה בעתונות, שיש לעשות פעולות-מנע. כתוצאה מכך הוקמה גם קרן מועדוני נוער במקומות שיש אוכלוסייה של משפחות מרובות ילדים, והם שם נתפשים להשפעת המסיון, עקב מצבם.

קרן ילדינו הקימה את מועדוני הנוער ופעולות המנע שלה עזרו בכך שהילדים יצאו ממסגרת המסיון וחזרו ליהדות.

חוק הנוער שיפול והשגחה, צימצם את פעולות המסיון בקרב קטינים. הוגשו משפטים בנושא זה אשר עזרו הרבה.

פעולות קרן ילדינו מונעות גם היום יציאת ילדים מהמסגרת. אנחנו, בפעולותינו, מתאימים עצמנו לזמן ביחס למקצועות השונים כמו אלקטרוניקה, פיזיקה.

ב. צ. קשת: האם קרן ילדינו, זה מוסד של משרד הדתות או מוסד וולנטרי נתמך?

ד. כוכב-לב: זה מוסד וולנטרי. משרד הדתות עוזר לזה, כמו הסוכנות היהודית ומוסדות

אחרים.

אנחנו יודעים את הדברים שהעלה ח"כ ורדיגר. ידועים לנו מקרים אלה בפרוט רב יותר. רוב המקרים אשר נתפשו ברשת המסיון, היו מקרים סוציאליים, מקרים עם בעיות סוציאליות. יש לנו עובדת סוציאלית במחלקה לתפקידים מיוחדים והשתדלנו לעשות כמיטב יכולתנו. אנחנו מעלים את הבעיה במקום שגחוף, אם זה במשרד הפנים, במשרד העבודה או משרד השיכון, ומנסים לעזור בהתאם לבעיה המתעוררת. בדרך כלל, עזרנו במקרים רבים. כמו כן, אנחנו עוזרים ישירות על ידי מעבקים חד-פעמיים לאנשים במקום, ע"י חלוקת בגדים למשפחות. אלה הפעולות שאנו עושים.

אנחנו חושבים, שעד היום נתפשו ברשת המסיון 40-50 משפחות חילים. אלה חילים הנמצאים במצב כלכלי כזה שאם לא יסודרו הדברים הם יעזבו את הארץ.

א. הרליץ: יש לכם קשר עם משרד הבטחון או אכ"א - פרט?

ד. כוכב-לב: יש קשר עם משרד הבטחון, משרד העבודה ומשרד השיכון.

יש לי מכתב מאדם שהיה במילואים זמן רב, מצבו קשה וממשכרת של אלף ל"י יש לו חובות 700 ל"י לחדש. המסיון מציע לו פתרון לבעיה הזאת.

פנינו לגורמים המתאימים. אינני יודע מה תהינה התוצאות. מדובר גם במשפחות שאינן קשורות לצה"ל. אי אפשר לאמר, שכלם במצב שניתן לפתור את זה. יש דברים שצריך לבדוק היטב. משפחות מסוג זה יש כ-150.

נושא אחר הוא סטודנטים הבאים מארה"ב. יש עכשו דבר חדש הנקרא מכון "גורו". זו ממש עבודה זרה. זו אפנה חדשה. זה משפיע על חילים. באים לשם חילים ומושפעים מכך.

א. פרנקל: בבית הרופא בחיפה התכנסו עם ה"גורו" 800 אזרחים. זה יותר גרוע מבצרות. זה עזיבת היהדות ועבודה זרה. חומר תעמולה בכתב מופץ בעשרות אקזמפלרים. זה מוסווה בכך שכתוב על העטיפה "שמע ישראל" או מצויר הכתל המערבי, זו גנבת הדעת. אנשים לוקחים את זה ומתחילים לקחת.

ד. כוכב-לב: צריכים לדון בועדת המשנה על דרכים לפעולה בשטח זה.

נ. הולנדר: אנחנו חושבים שאין זה רק עניין של דת, אלא יש כאן בעיה בטחונית. חיל ההולך ל"גורו" או למסיון ושומע את דעתם על דת ונצרות או על הגורו, הם גם רוצים לשמוע מפיו דברים על ארצו. זאת בעיה בטחונית.

היו"ר י. תמיר: שמענו תוספת אינפורמציה והערכת המצב. האינפורמציה אשר ברשותנו די קלושה ורופפת. הנושא הוא נושא בעל חשיבות מיוחדת במינה, בעיקר בישראל.

י. היבנר: אמרתי, שהחוק אינו מאפשר כמעט פעולה מסודרת, והיתירותה לזרוק רעיון אשר נזרק בזמנו על ידינו; לחוק השבות יש שלשה סיגים, שאם אחד מהם חל על העולה, זה אינו מחייב את שר הפנים, והם: 1. אם הוא פלילי, 2. עלול לסכן את הציבור, 3. פועל או פעל בגד העם היהודי.

בזמנו, כשהחוק חוקק, הכוונה היתה לאנשים מהשואה, ששיתפו פעולה עם האויב. היתה מחשבה אצלנו להגיד, שהסעיף הזה גם ישים לגבי מקרים כאלה. ההחלטה לגשת עם גישה כזאת לבג"צ אם אנשים יפנו, לא הוגשה. אבל, היתי רוצה להביא את זה לידיעתכם.

י. בארי :

רצוני שנעשה הבחנה ברורה בין המושג חפש פלחן שאפשרות קיום לכנסיות וכתות שונות, לבין פעולות המסיון. כל צעד, שננקוט בגד המסיון, חייב להתבצע לאור הבחנה זאת. אחרת, הפעולה תיכשל. אחרת, כל פעולות ההסברה של מדינת ישראל כלפי חוץ, תיכשלה ומיד יתחילו בלחצים, כפי שסיפר ורדיגר שבקדנציה הקודמת היו שיקולים חיצוניים מעורבים בכך. לכן, היתי מבקש שנשמור על ההבחנה.

עלינו לזכור, שלא כל העולם הנצרי, אלא יש כתות שונות נצריות, שבעינינו עצם קיומה של המדינה היהודית הוא לצנינים. הם רואים סתירה לכל הבסיס של הנצרות, בעצם קיומה של מדינה יהודית. לעומת זאת, שמעתי הרצאות מפי כמרים נצריים, אשר דוגלים במפורש בקיום מדינה יהודית. יש הרואים בקיום המדינה היהודית, הגשמת אחד היעדים של הנצרות.

בדורות קדמים, השוחד למומרים היה בעיקר חמרי. הפעם, נוסף לשוחד החומרי כמו נסיעות לחו"ל ותנאי חיים יותר טובים, קיים גם שוחד אינטלקטואלי; אני מקבל חומר אשר מכיל תקליטים וספרים.

אם נלחם בפעולות המסיון, אנחנו עשויים להמצא על קרקע מוצקה. בפעולות המסיון, לא יוכלו להטיח כלפינו כפי שעושים בתחומים אחרים. נציגי הדת היהודית, לא ניסו מעולם לעשות פעולה מסיונרית. לכן, הפתרון איננו בועדת-משנה. הפתרון גם איננו בפעולה ממשלתית תוך קביעת מדיניות זו ואחרת, אלא בחקיקה שתאסור במדינת ישראל פעולה מסיונרית כל שהיא. אין ספק, שזאת פעולה מסובכת ולא קלה. יצטרכו למצוא הגדרות, אך טרם יצא חוק כזה - לא נתגבר על התופעה.

בעית רכישת הקרקעות, ע"י הגב' א.ברגר, גם כן צריכה למצוא את פתרונה על דרך החקיקה. במדינות אחרות, קיימים חוקים האוסרים רכישת קרקעות ע"י אזרחים זרים. פה, הפתרון בחקיקה.

נ. אליעד :

אני תומך בתקף, במה שאמר ח"כ בארי, בחשיבותה של ההפרדה בין חפש הפולחן ובין בעית המסיון. ככל שאנו לא נתערב בחפש הפולחן ובכבוד אותם, יהיה תקף מוסרי הרבה יותר למאבק הצודק בגד המסיון.

אני לא נבהל מהמסיון בתוך ויכוח על נושא תאולוגי, תרבותי וכו'. תרבות ישראל ודת ישראל, חזקים למדי כדי לעמוד בהם בארץ. שני דברים מדאיגים אותי: 1. עצם ההתגרות הזאת; זאת בעיני התגרות לאומית. המושג מסיון לא בא רק לרכוש יהודים לנצרות. זה היה בעבר מאבק בגד היהודים. זה היה אחד האמצעים להסית בגד יהודים ולביזוי היהדות. כשהגענו למדינה שלנו ולעצמאות שלנו, זכותנו שירפו מאתנו, ולא יבאו עוד פעם להכנס בוויכוח הזה, שבו אנחנו חלשים ואיננו יכולים להגיד לנצרות כלה מה אנחנו, בדיוק חושבים עליה.

לדעתי, זו בהחלט זכות מכוונת שלנו, שהעולם הנצרי יבין אותנו, שאנחנו באנו לארצנו ואיננו יכולים ואיננו חייבים להמשיך לשאת בהתגרות הזאת שלא יתנו לנו מנוחה. חפש פלחן - בבקשה, זה אפשרי.

ברור, כאשר הדבר לובש אופי של ניצול בפעולות כאלה, שהן נגד טובת העם והמדינה, אם זה ענין של ירידה מהארץ, אם זה ענין בטחוני, זה חמור. אני מעלה את השאלה שאני מציע שהגב' היבנר תבדוק אותה: יש סעיף בחוק הפלילי, אשר פעם הפעילו נגד עריכת נשואים, שיש בזה הזק ציבורי. אמרו אז שזה הזק ציבורי ובית המשפט קיבל את זה. אני חושב, שזה הזק ציבורי רציני מאד.

אני חושב, שאם ינצלו את הסעיף הזה - כמובן, זה דורש פעולה קונקרטיה של הבאת הוכחה של משפחה יהודית עם רקע סוציאלי קשה, ואולי בחורים הנמצאים בצבא מתוך המשפחה הזאת, ויש חובות, ובכנס גורם כזה המנצל את המציאות ומעודד אותם לרדת מהארץ - אם יש ערך לסעיף "הזק ציבורי", הרי זה המקרה.

צריך להזהר לא לפגוע בהם כנצרים.
אינני יודע, אם יש מקום לחדר את הניגודים ביננו לבין הנצרים.
לכן, נבדוק את הנקודה הזאת, אם הסעיף הזה חל.

י. היבנה:
אנחנו מדברים רק על אשרת-כניסה ולא
על מי שנמצא כאן. בזה, פועלת המשטרה.

ג. אליעד:
יתכן שצריך לפנות ליועץ-המשפטי ולשאול
אותו אם הסעיף הזה יכל לפעול כאן.
לוא היינו מביאים פעם אחת מקרה רציני לבית המשפט, העולם הנצרי
היה מבין את זה, וזה היה מכוונד. אם יוכיחו במשפט, איך מעבירים
אדם על דתו - לדעתי, זאת נקודה רצינית.

ב. מואב:
אתה רוצה לחזור לימי-הבינים, לויכוחים
על דת יהודית ודת נצרית?

ג. אליעד:
אני רוצה שאדם לא יבוא למשפחה ויגיד
לה: אם תתנצרי - תקבלי כסף ותרדי מהארץ.
אינני מתוכח אם הדת הנצרית צודקת או לא, אלא אינני רוצה שיבואו
ויציעו פיתוי למען יתנצרו.

לדעתי, יכולות להיות פניות רציניות
לגופים אלה, אלא אם כן אלה קבוצות פרטיזניות שאינן קשורות
לגופים מסוימים.

מ. הכהן:
המסיון בארץ, פועל בשתי שיטות:
1. ע"י ההטבות החומריות. 2. דרך ההשפעה
התאולוגית הרעיונית, ע"י משלוח חומר.

הבעיה, היא בעיה, אם כי אינני מיחס
לה אותה מדת חומרה, כפי שחברי ורדיגר מיחס לה, וזאת משום שהמסיון
אינה תופעה חדשה בארץ הזאת. אני זוכר זאת מילדותי פה בארץ.
הרבה הצלחה, לא היתה להם בישוב היהודי. לא בארץ, ולא בחו"ל.

לכן, היתי ממליץ לעצמנו, שלא נהפוך
את המסיון לגורם ע"י שיפולנו הקבוע בו. נדמה לי, שע"י הדיונים
התלופים אצלנו בנושא המסיון, אנו מעודדים קבוצות מסיוניות,
שהן חבורות שונרות והם צריכים להוכיח פעילות. הפעילות שלנו
נותנת להם סטיספקציה.

להבדיל מכך, אלה קבוצות רעיוניות
חדשות, כמו "יהודים למען ישו", שהן לא נוהגות בשיטה של הטבות
חומריות, אלא הן פועלות מתוך הכרה. יש היום גם בארה"ב קבוצות
הבאות מתוך הנוער היהודי, בראשן עומדים יהודים שהתאכזבו מהיהדות.
היום, האפנה היא "יהודים למען ישו". אנו נצבים בפני התופעה
הזאת היום בארץ, בקרב הסטודנטים, סטודנטים יוצאי ארצות המערב,
שלא נקלטו בחברה הישראלית. שם זה פועל.

נראה לי, שלא קבלנו מידע על הפעילות
המסיונית על כל גווניה. אני סבור, שיש חומר רב בענין זה, גם
עקב ההצתות ומעקב אחרי אנשים שהם מסיונרים. "חבר הפעילים" זה
גוף קיצוני דתי ואחת מפעילויותיו היא נגד המסיון. זה גוף מאורגן.
מראש, נצטרך לראות חלק מדיווחם כמוגזם במיוחד. אבל כדאי לשמוע
אותם. כדאי שנרכז את מירב המידע על הנעשה בתחום הזה.

היתי רוצה לדעת אם יש סטיסטיקה ואם
יש מידע כמה אנשים עברו מהיהדות אל הנצרות בעקבות פעילות המסיון.
אם יש מידע כזה - מאלה שכבות ומאלה ארצות מוצא באים המסירים
את דתם. אם הדגש הוא על פיתוי חומרי - זה יהיה בשבילי אינדיקטור.

האם המחלקה לתפקידים מיוחדים מתמודדת עם המסיון הרעיוני? האם נסיתם לבוא במגע עם אותן קבוצות של צעירים, שהם נמצאים בהשפעת המסיון, והעברתם אליהם חומר שאתם מכינים? אם לא - יש צורך לפעול בכיוון זה.

כמה שאלות ל"קרן ילדינו": האם יש מעמד חוקי לקרן ילדינו מבחינת המעמד במשרד הדתות, במחלקה לתפקידים מיוחדים? מה תקציבו הממלכתי, כולל משרד הדתות, משרד הסעד, והאם זה כולל את הסוכנות היהודית? כמה מועדונים יש לקרן ילדינו, והיכן הם ממוקמים? מי מנהל אותם, ומי ממנה את האגשים שם, אשר צריכים להיות המחנכים נגד פעילות מסיונרית? האם יש לכם סטטיסטיקה או רשימה של ילדים שהוצאו מהמסיון והועברו למוסדות ע"י קרן ילדינו?

י. שמיר :
לדעתי, יש לראות בפעילות המסיונרית, פעילות עוינת למדינה ולעם היהודי, כי כאשר המסיונר מצליח - הוא מרחיק את היהודי מהעם היהודי וע"י כך פועל נגד מטרותיה של המדינה היהודית.

לכן, מפריע לי, שדוקא משרד הדתות מטפל בזה. זה לא עניין בלעדי של יהודים שומרי דת. כל יהודי צריך לראות בפעילות זאת פעילות המסכנת את העם היהודי ויש לפעול נגדה, כמו נגד כל פעילות עוינת אחרת, ואפילו כמו נגד פעילות ערבית עוינת. אינני חושב, שמשרד הדתות הוא הכתובת היעילה ביותר.

ח"כ הרב הכהן ציין שחסר לנו מידע על מדת הפעילות כדי להפעיל פעילות-נגד. יחד עם זה, לדעתי, אין להתעלם מסכנה זאת גם כשממדיה קטנים. ראינו פעולות מסוימות שכמעט ולא היו קימות בתקופה מסוימת ובתקופה אחרת הפכו לדבר רציני ביותר, ואז צריכים היינו לאלתר שיטות לחימה.

לכן, למרות הממדים הלא גדולים, צריך לפעול גם היום עד כמה שהחוק מרשה, גם בהתייחס למה שאמרה גב' היבנר וגם מנקודת ראות שזה גורם עויני. יש חוקים המונעים הקמת ארגונים עוינים. פעולת החקיקה זה דבר די מסובך. לכן, עד אז, צריך למצוא אפשרויות באמצעות המשטרה ושרותים אחרים, כדי למנוע ולצמצם פעילות זאת.

לכן, אני מצדד בהקמת ועדת-משנה שתבדוק את כל האפשרויות האלה.

היו"ר י. תמיר:
השאלות שלי הן אלה: היש ידיעות בדוקות יותר לגבי הזרמת כספים ממדינות ערב למטרות פעולות מסיונריות?

באיזה מדה יש הגברה בפעולות אלה בשנים האחרונות? אם יש איזה שהוא מודד לגבי הפעילות הזאת?

לאיזה מדינות מכוונים היורדים?

האם המדינות או נציגויותיהן עומדות מאחרי הפעולה הזאת?

האם יש קרן המנטרלת פעולות כספיות מסוג זה?

מה הקשר הישיר, במישור רכישת הקרקעות

ע"י גב' א. ברגר, לגבי הפעולה הבעשית למען המסיון?

מה התייחסות משרד הדתות לגבי פעולת חקיקה?

אנחנו נזמין לישיבה הבאה את נציג המשטרה.

נשקול אם צריך להזמין נציגים אחרים.

.../.../...

הישיבה נבעלה בשעה 10.30